

Rom 11, 28

28: Ifølge evangeliet er de fiender for deres skyld. Men ifølge utvelgelsen er de elsket for fedrenes skyld.

Denne teksten er blitt oppfattet litt forskjellig. Ordrett lyder den etter gr. teksten slik: "Etter evangeliet fiender for deres skyld, men etter utvelgelsen elsket for fedrenes skyld". Da har enkelte oppfattet det som at apostelen her skulle tale om hvordan hans eget forhold er til jødene - om han ser på dem som fiender, eller som noen han elsker. Mens andre igjen gjennom sammenhengen har funnet at dette ikke er meningen, men at her tales det om Gud, og hva jødene er for ham. Og denne siste oppfatningen er den rette. Det ser vi altså av sammenhengen, både med det som er sagt foran, og det som kommer etterpå. Det som er sagt like foran, såvel som hele kapitlet, handler jo om Guds forhold til Israel. Og meningen blir særlig klar når en ser de siste ordene i dette verset ("ifølge utvelgelsen er de elsket for fedrenes skyld") straks forklares med tilføyelsen: sv: "Ty Guds nådegåvor och kallelse äro sådana, att han icke ångrar dem" (v. 29).

Det er altså Gud det tales om, at han for fedrenes skyld, på grunn av sin pakt med dem, er glad i deres arvinger (konf. v. 16 og kommentaren til det). Dette verset gir da ennå mer lys over kapitlets hovedemne, som er at "Gud har ikke forkastet sitt folk" (v. 1-2), men vil "innpode de avhogde grenene i deres eget oliventre" (v. 24). Men så har han jo latt en så fryktelig dom ramme dem - og samtidig har han altså så kjærlige fredstanker med dem? Dette tosidige forholdet forklarer nå apostelen slik: Etter evangeliet behandler Gud dem som fiender for deres skyld. Men etter utvelgelsen elsker han dem for fedrenes skyld.

Ifølge evangeliet (etter evangeliet), dvs. fra evangeliets synsvinkel, eller: etter evangeliets grunnlag - er de fiender, dvs. behandlet av Gud som fiender. Ordet "fiender" sikter ikke her til deres fiendtlige sinnelag overfor Gud, men til hvordan Gud ser på dem. Det ser vi av sammenhengen med det motsatte uttrykket: "elsket for fedrenes skyld". Men hva betyr så dette: for deres skyld - "for dere" som er kristne fra hedningene? Hva kan det henseile på? Jo, uten tvil samme forhold som er omtalt tidligere i kapitlet, i forbindelse med at gjennom Israel er frelsen kommet til hedningene. Israels fall er "blitt til rikdom for verden" osv ... Ordene "for deres skyld" betyr altså "til deres fordel", "for å begunstige dere". Men ifølge utvelgelsen, - den utvelgelsen Gud gjorde da han utvalgte Abraham og hans etterkommere - er de elsket for fedrenes skyld. Dvs. at Gud på en spesiell måte er knyttet til dette folket på grunn av sin kjærlighet til fedrene og sin pakt med dem. Les om dette i 2Mos 2: 24, 5Mos 4: 31, 37, 10: 15. Dette skulle være tydelig nok, men kommer ennå klarere fram gjennom tilføyelsen: